

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 16-11-5857 נעים נ' דיאטת ילנה מלישב ישראל בע"מ

בפני כבוד הרשם הבכיר יניב ירמיהו

התובע אדי נעים

נגד

הנתבעת דיאטת ילנה מלישב ישראל בע"מ

פסק דין

- 1
2 מונחת לפניי תביעה בגדרה מבקש התובע מבית המשפט לחייב את הנתבעת בסך הכספי של
3 33,000 ₪, בשל משלוח דברי פרסומת ללא קבלת אישור מטעם התובע ובניגוד לסעיף 30א לחוק
4 התקשורת.
5
6 1. במהלך חודש אוגוסט 2016 פנה התובע לנתבעת באמצעות אתר האינטרנט אותו מפעילה
7 הנתבעת, והשאיר בו את פרטיו לצורך בירור עלויות בנוגע לשירותים אותם מספקת הנתבעת. נציגת
8 הנתבעת יצרה קשר עם התובע ומסרה לו את הפרטים כפי שביקש, התובע מצידו השיב כי ככל
9 שהשירות יעניין אותו ייצור קשר עם הנתבעת. סמוך לאחר מועד זה, קיבל התובע עשרות מסרונים
10 המפרסמים את שירותי הנתבעת. התובע ניסה להשתמש באפשרות ההסרה המצורפת בגוף ההודעה,
11 אך למרות זאת המשיך לקבל את דברי הפרסומת מהנתבעת. התובע לא אמר נואש והזין את מספר
12 הטלפון שלו במערכת ההסרה מספר פעמים, אולם המשיך לקבל הודעות פרסום רבות.
13
14 2. הנתבעת טוענת כי ההודעות נשלחו על ידי צד שלישי, חברה משווקת שעבדה עם הנתבעת
15 ושהייתה אחראית על משלוח הודעות לגורמים שאינם לקוחותיה תמורת רכישת פרטי המתעניינים
16 (לידים). לפיכך, לשיטתה, האחריות לא מוטלת לפתחה אלא לפתחו של הצד השלישי. עוד מוסיפה
17 הנתבעת כי מיד עם גילוי הטעות וההפרה מטעם צד ג' פוטרה החברה המשגרת והופסקה ההתקשרות
18 החוזית עמה.
19
20 דין
- 21 3. סעיף 30א(א) לחוק התקשורת קובע כי מפרסם הוא "מי ששמו או מענו מופיעים בדבר
22 הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת
23 עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, ובכלל זה לקדם קבלת תרומות או תעמולה, או
24 מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר;...". בהתאם ללשון החוק, אין ספק כי הנתבעת
25 עונה להגדרת "מפרסם", משתוכן ההודעות שהוצגו מפרסמות את שירותיה.
26

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 5857-11-16 נעים נ' דיאטת ילנה מלישב ישראל בע"מ

4. השאלה בענייננו הינה האם התקיימו אצל הנתבעת כלל היסודות המקימות את העוולה לפי סעיף 30א(ב) לחוק, ובפרט דרישת ש'גור דבר הפרסומת. מפרסם שלא ביצע את פעולת שיגור הפרסומת (ביודעין/בשתיקה) לא יחוב בפיצוי ללא הוכחת נזק מכח סעיף זה.
- הנתבעת מעידה כי התקשרה בחוזה עם צד ג' אשר שיגר את דברי פרסומת אלה, ומשכך יש לסווג את היחסים בין הצדדים כיחסי "מזמין" ו"קבלן עצמאי". הלכה למעשה, העובדה כי דברי הפרסומת נשלחו על ידי חברה אחרת אינה שנויה במחלוקת, וזאת לאחר עיון בהודעות ובמספרי המשלוח. התובע, בעדותו, אף מאשר כי ההודעות נשלחו על ידי צד ג', אלא שלטענתו על בית המשפט לחייב את הנתבעת בתשלום הפיצוי, ועל הנתבעת לממש את זכויותיה כנגד הצד השלישי (עמוד 5 לפרוטוקול, שורות 2-3).
5. בהתאם לסעיף 30 א(ט) לחוק התקשורת אשר מפנה לפקודת הנזיקין, על בית המשפט לבחון האם לנתבעת ההגנה הקבועה בסעיף 15 לפקודת הנזיקין, כך שלא ניתן יהא לייחס לה את פעולת השיגור, או לחלופין יש לקבוע כי חל אחד מן החריגים הקבועים בסעיף 15 לפקודה, ולכן תהא חבה בפיצוי בהתאם להוראות חוק התקשורת.
- סעיף 15 לפקודת הנזיקין והחלופה הרלבנטית לענייננו קובע כהאי לישנא :
- 15" לענין פקודה זו, העושה חוזה עם אדם אחר, שאיננו עובדו או שלוחו, על מנת שיעשה למענו מעשה פלוני, לא יהא חב על עוולה שתצמח תוך כדי עשיית אותו מעשה; הוראה זו לא תחול באחת מאלה:
- ...
- (3) הוא הרשה או אישר את המעשה שגרם לפגיעה או לנזק;
- "...
6. במחלוקת שנפלה בין הצדדים בסוגיה זו, מצאתי להעדיף את גרסת הנתבעת. עדותו של נציג הנתבעת הייתה מהימנה עליי ומצאתי לאמצה. כעולה מגרסתו, הנתבעת התקשרה עם צד שלישי אשר הינו קבלן עצמאי. עם ההבנה כי החברה המשגרת לא מקיימת את הוראות החוק, במנותק מתיק זה, פיטרה הנתבעת את החברה המשגרת. בהתאם לפסק דינו של בית המשפט העליון שניתן בתיק רע"א 2059/16 א.א. קליניקות כרמל בע"מ נ' כהן (פורסם בנבו), מעת שהתקשרה הנתבעת עם הקבלן העצמאי, הרי שלא מוטלת עליה החובה לפקח על עבודתו. העובדה כי הנתבעת לא פיקחה על עבודת החברה המשגרת אינה מקימה את אחד מן החריגים המופיעים בסעיף 15 לפקודת הנזיקין :
- "נפסק בהתבסס על הלכות קודמות של בית משפט זה, כי מי שהתקשר עם קבלן עצמאי בחוזה לביצוע עבודה אינו נדרש לפקח על עבודתו וכי העובדה שלא פיקח על עבודתו אינה מפעילה איזה מן החריגים הקבועים בסעיף 15 לפקודת הנזיקין" [רע"א 2059/16 א.א. קליניקות כרמל בע"מ נ' מור כהן (פורסם בנבו, 27.07.2016)].

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 16-11-5857 נעים נ' דיאטת ילנה מלישב ישראל בע"מ

7. בכך לא די. שומה על בית המשפט לבחון האם הסכימה הנתבעת בשתיקה למשלוח ההודעות (שם, סעיפים 11 ו-14 לפסק הדין). בעניין זה, העיד נציג הנתבעת כי מיד עם כניסתו לתפקיד בחברה, ולאחר שגילה כי צד ג' אשר עמו נקשרה הנתבעת בחוזה שלחה הודעות רבות ממספרי טלפון שונים, החליטה הנתבעת להפסיק ההתקשרות עם החברה המשגרת ולהתקשר עם צד ג' אחר המפרסם בהתאם לחוק (עמ' 3 לפרוטוקול הדיון, שורות 19-21 לפרוטוקול הדיון, וכן עמ' 4 לפרוטוקול הדיון, שורה 11). גרסה זו הייתה מהימנה עליי כאמור, ושוכנעתי כי הנתבעת לא ידעה על הפרת החוק מצד החברה המשגרת. הפסקת ההתקשרות עם המשגרת מיד לאחר גילוי ההפרות אומתה על ידי התובע, אשר אישר כי החל לקבל הודעות מחברה אחרת (הודעות שלא נתבעו בגדרה של התביעה דכאן).
8. לפיכך, שוכנעתי כי הנתבעת לא נתנה הסכמתה למשלוח ההודעות בניגוד להוראות הדין על ידי החברה המשגרת, אף לא בשתיקה, ובהתאם – בהיותה ה"מזמין" כהגדרת פקודת הנזיקין – להעדר האפשרות לחייבה בגין משלוח ההודעות על ידי הצד השלישי. ראוי לציין, כי סבורני שאף התובע הסיק מחומר הראיות כי ההודעות נשלחו על ידי חברה אחרת, ומטעם זה גרס שעל בית המשפט לחייב את הנתבעת ומנגד יהא עליה לפעול כנגד אותה החברה. אלא שעמדה זו סותרת את תכלית חוק התקשרות ופקודת הנזיקין, ואין בידי לקבלה. מאליו מובן, כי לתובע הזכות לתבוע את החברה המשגרת, מבלי להידרש לסיכויי התביעה כאמור ככל שתוגש.
9. נוכח כל האמור, אין מקום לחייב את הנתבעת במשלוח ההודעות בניגוד להוראות הדין, ואין אלא להורות על דחיית התביעה. התובע יישא בהוצאות ההליך בסך של 500 ₪.
- בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי – מחוז מרכז בתוך 15 יום.
- המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, כ"ו כסלו תשע"ח, 14 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

יניב ירמיהו, רשם בכיר

27
28
29
30